

Pohod »Ušesa Istre« dne 20.1.2008

»Dobro jutro PRIJATELJI ISTRE«. Naj vas pozdravim kot naš vodič Darko.

Kot veste smo morali, zaradi preobilice padavin, odpovedati pohod ob gornjem toku reke Dragonje. Saj je bila struga Dragonje, sicer potok, prepolna, da bi jo lahko večkrat prečkali. Po dogovoru z vodičem smo ga prestavili za nedoločen čas. Ne smemo pa ga izpustiti, še posebej s takim vodičem!

Darko nas je povabil na pohod »**Po Dolenjščini**«, kamor je ta dan popeljal svoje prijatelje in »Prijatelje Istre«. Seveda smo ponudbo sprejeli z velikim veseljem in tako smo Darka dobro spoznali.

Z avtobusom smo se popeljali do Sočerge in parkirali pred gostilno Pri Milanu. Tam smo počakali še »Prijatelje Istre«. Najprej nas je sprejel domači pes in nam pomagal »pofruškati«. Kmalu je prišlo veliko pohodnikov in prišel je tudi Darko. Skupaj se nas je zbralo okrog sto!

Dolenjščina je dolina skozi katero teče potok Reka. In mimo cerkve Sv. Simona (317m) smo se spustili v dolino Reke. Hodili smo po levem bregu reke skozi vasice: Olika (220m), Pisarov (180m), Šekov (160m) do vasi Marsiči, ki so prej spadali po vasico Mlini (105m), sedaj pod Hrvatsko državo. Prav tu poteka meja. Reka je nekaj posebnega, zaradi struge. Teče po skalah iz peščenjaka. Posebnost Istre. Med potjo smo videli še most s kamnitim lokom, sklade peščenjaka, ki so jih uporabili za »irte« (podboje)...

V Marsičih so le tri hiše, ki jih obnavljajo. Tu je kmečki turizem, nekoč dobro obiskana gostilna. Zaradi bližine meje je tu gibanje omejeno. Pa stari mlin počiva v miru. Mlinsko kolo je že poraslo z mahom. Škoda! »Kot v pravljici« smo vzkliknili v en glas. Skale so lepo zelene od mahu, saj voda curlja v več majhnih slapovih v dolino. V mlaki so račke, ob njej pa posebna pasma kokoši in petelin.

Od tu smo se povzpeli na Krog (230m), kjer smo si ogledali naravni most in spodmole imenovane ušesa Istre. Vsakič, ko smo se peljali na Mali Lošinj skozi Buzet, smo nad potjo občudovali te spodmole, ki jih je v davnini oblikovalo morje. Kdo bi si mislil, da bomo kdaj prav pod njimi? Pod enim smo pomalicali in ugotovili dobro akustičnost. Dalje smo se podali po planinski poti, tudi kline smo preizkusili, na Orlovo gnezdo (300m), Veli Badin (360m) in na najvišjo točko pohoda Kirik (407m) s pokopališčem še iz rimskih časov. Pohod smo po kratkem spustu v Sočergo (307m) zaključili ob mineštri z »bobiči« pri Milanu.

Lep dan, ni kaj reči! Darku pa hvala za njegovo vodenje in dobro voljo.

Še kdaj nasvidenje, Darko!

Tudi meni!

To je naš Darko!

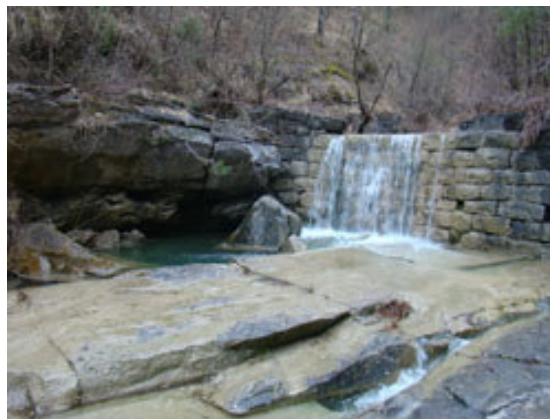
Cerkev Sv. Simona

"Prva pomoč"!

Spuščamo se k Reki.

Reka! A dostop do nje ni bil lahek: nekaterim je zdrsnilo v vodo.

Brez skupinske slike pač ne gre. Nismo vsi.

Tudi to je del realnosti.

Prišli smo v prvo vas. "Irte so ta prave, okna pa...!"

Kot nekoč. Ob "štirni" (vodnjaku) vse izveš!

Stari kamniti most

Marsiči, prej Mlini na slovensko hrvatski meji.

V ozadju naravni kamniti most.

Spodmoli Ušesa Istre. Malica in preverjanje akustičnosti.

Po klinih je šlo težko, a zmagali smo!

Čudo narave. Srce. Samo vprašanje časa je, kdaj se bo razpolovilo.

Nekateri so za vroče

Sv. Kirik